



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Theodoro Augustalio. 50.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tum lasciviam ignominia & dedecore affecit, illos ipsos qui deliquerunt impunitos abire sinet.

*Eidem.* 47.

Si iis, qui vitæ consuetudinem cum Eusebio habent, duorum alterum necesse est, nimirum ut vel in ipsius offensionem atque odium incurrant, aut intemperantiæ ipsius socij ac participes sint (siquidè graves & temperates extrudit, eos autem qui petulanter atque inhonestè se gerere norunt, charos habet.) author tibi fuerim ut ipsius consuetudinem & contubernium fugias, ne pestilentem morbum contrahas.

*Eidem.* 48.

Eum, ò modestiæ nativum simulacrū, haudquaquam laudo, qui in priuata quidem vita perquam summissum & humilè se præbet, in imperio autem ac magistratu maiora, quàm pro humanæ conditione, opinionis errore sibi fingat (ignavi enim profectò atque ingenerosè & plebei hoc esse existimo:) verum eum, qui, cum in priuatorum numero est, sublimem & excelsum, cum autem præful creatus est, facilem se ac modestum præstat, morbosque utriusque rei insidiantes vitat, illi nimirum humilitatem, huic autem superbiam.

*Palladio.* 49.

Cum à vitio abstinueris, tum de virtute quoque considerationem abs te in æquum fuerit. Si enim illud propulsaris, tum etiam quodnam virtutis genus arripere debeas, considerare licebit. Priusquàm autem fundamenta rectè iacta sint, de fine atque fastigio verba facere superuacaneū esse iudico.

*Theodoro Augustalia.* 50.

Etiamsi quispiam rex sit, atque opibus circumfluat, ac voluptatibus cumuletur,

ἀκρασίαν, αὐτὸς τῶν πλημμελιῶν καὶ ἀπαισιωχῶν ἀφ᾽ ἑσῆς.

Τῷ αὐτῷ. μζ.

Εἰ ἀνάγκη τοῖς σωούσι Εὐσεβίᾳ, δοῖν βάτερον συμπροῖν, ἢ μεμνησθῆναι μετέχειν τῆς ἀκρασίας. ἐπειδὴ τὸς μὲν σφόδρα ἀπελαύνει, τὸς δὲ εἰδότες ἀρχμοῖ ἐν ἀγαπᾷ παραμένεισιν, σφειδὸν γενεῖ τῶν αὐτῶν διατηρεῖν, μὴ λοιμικοῦ νοσήματος ὡς ἀπολαύσης.

Τῷ αὐτῷ. μη.

Οὐκ ὑποδέχομαι, ὃ μετριοφροσύνη αὐτῆς ἐστὶν ἀγαθόν, τὸν ἐν μὲν τῷ ἰδιωτῶν ταπεινὸν ἀγαν φαιρόμενον, ἐν δὲ τῷ ἀρχεῖ μείζονα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως φανταζόμενον. ἀγενεῖς γὰρ καὶ ἀνάσσει καὶ ἰδιωτικὸς τῷ ὀπίσθῳ ἡγεῖται καὶ ἐν ταῖς ἐπιπέτοις ἐστὶν ἐπιπέτοις. ἀλλ' ἰδιώτης μὲν ἀνὴρ, ἰσχυρὸς τυχεροῖ ἀρχῶν δὲ σφοδρῶς ὀπίσθῳ καὶ μέγιστος, καὶ τὰ ἐφειδύοντα ἐκείνησιν ὑπεράγαμα νοσήματα διαφύγει. ὃ μὲν τῆς ταπεινότητος, ὃ δὲ τῆς ὑπεροψίας.

*Παλλαδία.* μ.

Ὅταν τῆς κακίας ὑπόχοιο, τότε καὶ αὐτὸς ἀρετῆς σκοπεῖν ἂν εἴης δυνατός. εἰ γὰρ ἐκείνην ὑποπέψω, τότε καὶ αὐτὸς τὰ πάντα πρόπον ἀρετῆς ἀπλάβοιο ἐξέστα σκοπεῖν. ὅτι δὲ ἴην ἀρχμὸς καὶ τὴν κρηττάδα ὀρθῶς ἐπιστάθαι, αὐτὸν ἡγεῖται καὶ τῆς ταπεινότητος καὶ τῆς κορωνίδος διεξελθῆναι.

*Θεοδῶρα Αὐγουσταλία.* ς.

Εἰ καὶ βασιλεὺς τις εἴη, καὶ αὐτὸς ἴσχυρὸς ἐστὶν τὸν πλοῦτον, καὶ εὐφροσύνης

νης ἐμπλεῶς τῆς αἰσίου ὄντος κεκτημένος  
 τὴν δύναμιν, ὡς ἐπὶ πάντων ἐπαμφοίτο  
 καὶ μαχαρίζοιτο, ἀτεπάσι τοῖς δοκῶσι  
 ἀγαθοῖς κοίβη, τὸ παρὰ βραχέως, καὶ τὸ  
 μετὰ βραχὺ ἐπινοήσαι ἂν εἴη δι' αἰσίου, καὶ  
 μὴ παρὰ βραχὺ ἐπαμφοίται. εἰ δ' ἔδου-  
 νατὸν ταῦτα πάντα σιωπῶνται, ἔτι γὰρ  
 τῶ πλείω πάντως καὶ εὐφροσύνη παρ-  
 ούσα, πολέμων ἔσθ' ὅτε λυμνησιδῶν ἢ  
 ἀσείων, ἢ εἰ θυμῶν καὶ πλοῦτος συν-  
 δράμωσι, ἀσφάλεια παρῶνται τῶν  
 εἰ τελεῖ πρὸς τυραννίδα μελετῶντος.  
 ὡς τὰ πολλὰ γὰρ ἢ εἰδοθέν φύοιται  
 ἐπιβλασῆ, ἢ ἔξωθεν ἀπαρρητιζόντων  
 πόλεμοι, δι' ἡμῶν αἰτίαν ἀφ' ἑνὸς τῶν  
 δοκῶντων ἀγαθῶν εἰς ἑσθέρων γα-  
 ρουμένων, καὶ χεῖ πάντων φρονοῦμεν.

Παύλος πρεσβυτέρω. γα.

Τὸ, πῶς ἀσπίδου τὴν ὄδον κυ-  
 εῖου ἔπι γῆς ἀλλοτρίας, διηλύμει  
 δοκεῖ ἔχειν τὴν ἑρμηνείαν μάλα καὶ ἰδί-  
 ὡς ἐπειδὴ μὴ ἐξέλω ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ  
 μήτε παρὰ ποιῶν, μήτε τὰς ἄλ-  
 λας ἐορτὰς. διὸ καὶ ἐγκαλοῦντο π-  
 ρος, ὡς ἀναγινόντες ἔξω νόμοι, ἐπειτα  
 δεῖπειδὴ καὶ ἔσβησεν αὐτῶν ἢ παρρησία  
 ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, ἐρασον, πῶς  
 δυνάμεθα τὰ ἔπι τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς  
 Ἰουδαίας, καὶ τῆς Παλαιστίνης γεγενημέθα  
 θαυμάσια, ταῦτα καὶ Αἰθιοπῶν, καὶ χεῖ  
 τῶν Ασσυρίων, ὅτε καὶ ἕκαστοι ὀγδοηκον-  
 ταπέντε χιλιάδες ἀνευ πολέμου καὶ  
 μάχης ἀνηρέθησαν, διηλύμει, ἀπ-  
 στήμωσι δι' ὧν νῦν ἀλοντες εἰς αἰχμα-  
 λωσίας Αἰθιοπῶν. ἐπειδὴ γὰρ τὰ  
 παραγμῶτα ἀφῆρητο τῶν λόγων τῶν  
 παρρησιῶν. ὡνεὶδίζοντο γὰρ ὡς μάττω  
 αὐχρῶντες τὰς εὐεργεσίας, ἐργῶσι δ'  
 ἐλεγχόμενοι, μονοὺ καὶ ἔλεγον, ὅτι καὶ  
 οἱ πατέρες οἱ πρὸς ἐν τῇ καμίνῳ, οὐκ  
 ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖσαι στόμα, τετέστιν, ἔδου-  
 νάμεθα παρρησιάζασθαι ἔπι τοῖς ἀρ-  
 χαίοις σημολογημασιν, αἰχμῶν καὶ ὅ-

inuidiamque potentiam obtinens ab om-  
 nibus laudetur beatúsque predicetur, ut  
 qui omnibus (ut quidem existimentur)  
 abundet: tamen & quid paulò antè, &  
 quid aliquàto post futurus sit, animo vol-  
 uere, ac non in contumeliam & insolentiam  
 efferi debet. Quòd si hæc omnia in  
 vnum coire nequeūt (neque enim opibus  
 prorsus voluptas quoque adiucta est, bel-  
 lis nimirum animorum oblectamento la-  
 bem afferentibus: nec si animi iucunditas  
 & diuitiæ in vnum concurrunt, securitas  
 accedet, quòd fortasse quispiam ex prima-  
 riis viris maximaque dignitate præditis  
 tyrannidem meditetur. Ut plurimùm enim  
 aut intestinæ infidiæ oriuntur, aut externa  
 bella excitantur) quid est, quamobrem ob  
 vnum duntaxat ex iis quæ speciem tantùm  
 boni habent, in superbiam ruimus, atque  
 aduersus omnes insolescimus?

Paulo Presbytero. 51.

Locus hic, Quomodo cantabimus ca-  
 ticum Domini in terra aliena: duplici mo-  
 do, mihi exponi potest. Primùm enim  
 ac præsertim, quia extra Hierosolymitanam  
 ciuitatem, nec Pascha, nec alios festos dies  
 celebrari fas erat. (vnde etiam quidam  
 eo nomine in crimen vocabantur, quòd  
 extra eam legem lætitassent:) Deinde  
 quoniam ob captiuitatem libertas ipsorum  
 animique fiducia extincta erat, dicebant,  
 Quonam pacto miracula ea, quæ in Ægy-  
 pto, & solitudine, ac Palestina contigerunt,  
 quæq; etiam aduersus Æthiopes & As-  
 syrios edita sunt (quo tempore centum  
 octoginta quinque millia sine pugna &  
 dimicatione occubuerunt) commemora-  
 re possumus, cum, propterea quòd nunc  
 in captiuitate degamus, fidem vobis mini-  
 mè faciamus: Quoniam enim aduersæ eo-  
 rum res loquendi libertatem ipsis eripie-  
 bant (probris enim afficiebantur, ut diui-  
 na beneficia frustra iactantes, cum rebus  
 ipsis coarguerentur) ideò iisdem penè  
 verbis utebantur, quibus tres illi pueri in  
 fornace. Nò est nobis os aperire. Hoc est,